ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Δημοσιεύουμε την ομιλία της ***Σταυρούλας Βερούκη*** στη συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, πρώην εργαζόμενη στα 5μηνα στο δήμο Ν Ιωνίας, και μέλος του συντονιστικού αγώνα εργαζομένων στα 5μηνα και συμβασιούχων Αττικής.

Σύντροφοι,

Με τη σημερινή μου ομιλία θα προσπαθήσω να σας μεταφέρω την εμπειρία μου από έναν εργατικό αγώνα που δώσαμε όντας εργαζόμενοι στους ΟΤΑ με το πρόγραμμα κοινωφελούς εργασίας τα λεγόμενα πεντάμηνα.

Πεντάμηνη εργασία χωρίς εργασιακά δικαιώματα, με μισό μισθό και χωρίς επίδομα ανεργίας μετά την απόλυση μας καθώς «είναι έτσι σχεδιασμένο το πρόγραμμα» όπως μας είπαν. Μας είπαν επίσης «ωφελούμενους». «Ωφελούμενους» καθώς έστω και για 5 μήνες βρήκαμε δουλειά και «δεν ξεχνάμε» πως είναι να εργάζεσαι. Οι μόνοι όμως ωφελούμενοι είναι η ίδια η κυβέρνηση, οι Δήμοι, η πολιτική τους και η ίδια η Ε.Ε. που μας χρησιμοποιούν για πέντε μήνες και μας πετούν ξανά στον κάδο της ανεργίας.

«Πρέπει να εργαστούν και οι επόμενοι άνεργοι» μας έλεγαν…

«Πρέπει να εργαζόμαστε όλοι. Να μην υπάρχουν άνεργοι» ήταν πάντα η απάντησή μας…

Τεράστιο τροχοπέδη υπήρξε και η συνδικαλιστική ηγεσία τόσο της ΑΔΕΔΥ όσο και της ΠΟΕ-ΟΤΑ που θεωρούσαν ότι έπρεπε να τους ρωτήσουμε για το πότε θα κάνουμε τις κινητοποιήσεις μας την ώρα που 32.500 οικογένειες πετιόντουσαν κυριολεκτικά στο δρόμο μέσα στις γιορτές των Χριστουγέννων.

Κατά τη διάρκεια του προγράμματος χάσαμε έναν συνάδελφο στα Μέγαρα σε παράνομο εργατικό ατύχημα. Μέχρι και σήμερα καμία δίωξη σε κανέναν υπεύθυνο του Δήμου δεν έχει ασκηθεί. Ο συνάδελφος μας όμως χάθηκε για 19€ μεροκάματο και η ΠΟΕ-ΟΤΑ δεν έβγαλε ούτε ανακοίνωση για το θάνατό του.

Ο αγώνας των πεντάμηνων ήταν ένας αγώνας με κεντρικό σύνθημα «ΜΟΝΙΜΗ ΚΑΙ ΣΤΑΘΕΡΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ».

Ο αγώνας των πεντάμηνων όπου στήσαμε σκηνές μέσα στο Δεκέμβρη έξω από το Υπουργείο Εργασίας (Ανεργίας κατ' εμάς) για 45 ημέρες είναι η μάχη ενάντια στην επισφάλεια και στην ανεργία.

Ο αγώνας των πεντάμηνων είναι ένας αγώνας για ζωή.

Ένας αγώνας που έγινε με αξιοπρέπεια για τη δική μας ανθρώπινη αξιοπρέπεια..

Ξέρετε, τα πεντάμηνα ήρθαν για να μείνουν. Οι ελαστικές σχέσεις εργασίας είναι ο Δούρειος Ίππος για τις μόνιμες εργασιακές σχέσεις. Όταν φθάνουν άνθρωποι με σπουδές, οικογενειάρχες πολύτεκνοι, με τεράστια προϋπηρεσία μένοντας για πάνω από δύο χρόνια άνεργοι να βρεθούν να αμείβονται με 495€ σίγουρα θα είναι το πρώτο βήμα για μισθούς των 200€ για όσους ζητούν να συνεχίσουν να εργάζονται. Θα ήθελα να σας μεταφέρω την στιχομυθία μας με την Υφυπουργό Εργασίας Ράνια Αντωνοπούλου και την απάντησή της στο πως θα ζήσουμε τις οικογένειες μας με 495€. Η ίδια μας απάντησε ότι για την Ε.Ε. και τα 495€ είναι πολλά.

Θέλω επίσης να τονίσω το εξής. Το περιεχόμενο αυτού του αγώνα και ο λόγος για τον οποίον κατά τη γνώμη μου ήταν τόσο πρωτοπόρος, ήταν ότι αμφισβήτησε όλο το πλαίσιο των προγραμμάτων δουλείας, τις επισφαλείς σχέσεις συνολικά, την προσπάθεια Κυβέρνησης και Ε.Ε. να πάρουν πίσω ό,τι κατακτήθηκε με αίμα και αγώνες τους προηγούμενους αιώνες. Ποτέ δε μπήκαμε στη διαδικασία να ζητιανέψουμε λίγους μήνες δουλειά παραπάνω, να συνδιαλλαγούμε με τους Δημάρχους και την Κυβέρνηση και να παρακαλέσουμε. Παλεύουμε για μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους, επίδομα ανεργίας για όλους χωρίς προϋποθέσεις, ανατροπή των επισφαλών σχέσεων εργασίας και της ανεργίας. Αυτό ήταν που κατάφερε να ενοποιήσει και να εμπνεύσει τόσους εργαζόμενους, ανέργους και συλλογικότητες να σταθούν δίπλα μας. Αυτό είναι και το πιο επικίνδυνο για τον αντίπαλο. Πλατιά αγωνιστική ενότητα πάνω στο περιεχόμενο που μπορεί να δημιουργήσει ρήγματα και να φέρει νίκες.

Είναι σημαντικό επίσης να βγάλουμε συμπεράσματα και για τον τρόπο που οργανωθήκαμε. Δεν περιμέναμε τις συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες για να οργανωθούμε, αν περιμέναμε άλλωστε δε θα είχε γίνει τίποτα. Οργανωθήκαμε μόνοι μας, από τα κάτω και δημοκρατικά και δημιουργήσαμε το όργανό μας, το συντονιστικό αγώνα, με την κρίσιμη βοήθεια βέβαια λίγων αλλά πολύ αγωνιστικών σωματείων στους ΟΤΑ και συλλογικότητες όπως η ATTACK

στην ανεργία και την επισφάλεια τους οποίους νιώθει τεράστια ανάγκη να τους ευχαριστήσω.

Είναι το πιο σημαντικό κατά τη γνώμη μου, οι εργαζόμενοι να υπερβαίνουν τις γραφειοκρατικές ηγεσίες τους, να παίρνουν την κατάσταση στα χέρια τους, να οργανώνονται και να παλεύουν μέχρι τέλους.

Άμεση επίσης η σχέση του αγώνα μας με το ασφαλιστικό. Με πέντε μήνες δουλειά θα είμαστε τυχεροί αν στα 130 καταφέρουμε να πάρουμε σύνταξη των 200€. Είτε είσαι 2μηνος, 5μηνος, 8μηνος, voucherας, εργαζόμενους χωρίς ασφάλεια, εργαζόμενος με μισά λεφτά το αίτημα μας για την πλήρη ανατροπή του ασφαλιστικού εκτρώματος μας αφορά όλους.

Η επόμενη μέρα βρίσκει την κυβέρνηση να βγάζει νέα κοινωφελή προγράμματα εργαζομένων σε HOTSPOTS και σε θέσεις κάτεργα. Βρίσκει την κυβέρνηση να βάζει πεντάμηνους συναδέλφους να εργάζονται σαν απεργοσπάστες σε θέσεις που μόνιμοι συνάδελφοι έχουν προχωρήσει σε επίσχεση ζητώντας τα δεδουλευμένα τους. Θέλουν να μας κάνουν το προσωπικό τους για να περάσουν κάθε αντιδραστική τομή που σχεδιάζουν.

Η δική μας επόμενη μέρα μας βρίσκει ξανά στο δρόμο του αγώνα. Γιατί ο μόνος δρόμος είναι ο δρόμος σύντροφοι. Εμείς οι φτωχοί των φτωχών όπως μας χαρακτήρισαν το ξέρουμε καλά. Και η σπουδαιότερη νίκη που βγήκε από αυτόν τον αγώνα προσωπικά για μένα είναι η νίκη ενάντια στο φόβο.

Είμαι εδώ σήμερα ως νέα συντρόφισσα, όντας περήφανη που αγωνίζομαι δίπλα σε ανθρώπους με τους ίδιους στόχους , με τις ίδιες ευαισθησίες και πιστεύω με τα δικά μου. Υπόσχομαι στον εαυτό μου ενώπιον όλων μας ότι ο φόβος δε θα ξαναγίνει ποτέ ξανά φίλος μου. Ξέρω ότι και εσείς με τους αγώνες σας το ίδιο υπόσχεστε στους εαυτούς σας. Ο μόνος δρόμος είναι ο δρόμος, σύντροφοι!!! Τι και αν είμαστε πεντάμηνοι στη δουλειά; Είμαστε μόνιμοι στον αγώνα.

Καλούς μας αγώνες!!
Σας ευχαριστώ!!!